

която тръбва да се развие презъ време на пътуването: често да се ходи у агентите и особено следъ изборите. Влъзло му въ главата (съобщи ми го повърително), да се оттегли следъ 1 юлий: най-добре е тогава всички да остават княза въ помията. Отъ министрият Железковичъ и Стаматовъ ще останат тукъ, Еренротъ и азъ ще отидемъ въ Свищовъ. И Грековъ ще остане тукъ. — Брадель ме срещна у Стоилова, извинява се за еленския адресъ. *Si pop è vero, ben trovato.* — Утре князът заминава на 6 ч.; не ще види София, до като не бъде всичко съвршено.

Вчера въ „Марица“ „Д-ръ“ Даневъ отъ Лондонъ пише за конституцията (*quondam реалистъ Петровъ въ Прага*), гдeto се чеше о „*Osvěta*“. Азъ съмъ билъ този виновникъ, който е изялъ свободата и дискредитиралъ България! — Този „Д-ръ“ ще бъде навърно новъ екземпляръ на Помянова. Предалъ въ Хайделбергъ дисертация върху българската конституция, ала Блунчли му я върналъ.

2/14 юни, вторникъ. Сутринта на 6 ч. князът отпътува. Прояснява се, ранна гледка на Витоша. Преди заминаването му се представи депутатия отъ Самоковъ. Три файтона, князът и Ползиковъ, Масаловъ и Мариновъ, Стоиловъ и Хитрово. Въ двореца бѣха генералът, Поповъ, Мелетий, Линшнъ, Thielau, Копиткинъ, Янчевъ (началникът на пощите) и префектът Храновъ (и двамата сѫ станали съвършено прозрачни) и други. Следъ това съ Коха и Thielau направихме малка разходка до въ къщи, Thielau говори за английската политика, мисли че влияятъ частни интереси — *Münzmäppen*; Гладстонъ пише на всички хора, а следъ това си взема думите назадъ. — Подиръ това останахъ цѣлия денъ въ канцеларията, гдeto бѣше В. Д. Стояновъ. Русчушкиятъ Златевъ ни дойде на гости. Климентъ наистина билъ въ Русчукъ и отъ тамъ съ Икономова заминалъ за Шуменъ, преди пристигането на Григория отъ София въ Русчукъ, искатъ да спечелятъ Симеона за себе си. Неразумна постъпка, искатъ да правятъ съ княза „пазарлькъ и условия(!)“. Дѣдото на Икономова билъ Тодораки чорбаджи въ Жеравна, голѣмъ човѣкъ тамъ, яль съ султана Мухамедъ, майсторосвалъ поповете въ черква. Ималъ трима сина, башата на Икономова (попъ) и Димитрачи и Стефанаки бейове, които живѣели въ Тулча. Жеравна била войнишко село, до завѣрата се е ползвувало съ привилегии; дѣдото на Стоянова, Стоянъ чорбаджи ходилъ въ Сливенъ, аяните му ставали „на крака“, а следъ завѣрата „отнасяха се съ насъ по-лошо и отъ циганите“. Арнауткъой въ Разградско, следи отъ голѣми сгради, черкви, мѣстоположението му като тераса (отбранителна), Стояновъ видѣлъ тамъ старецъ, който знаелъ само арнаутски. Въ Русчушко споредъ Златева имало село Щърклево, по-рано имало привилегии, но съели оржакие, турчинъ не смѣялъ да влѣзе въ селото.